

April 2022

Seneste nyt

Preben Bang Henriksens Nyhedsbrev (106)

Sund fornuft på nordjysk

I audiens

Efter 10 år i folketinget blev jeg i efteråret beæret med Dannebrogordenen. Samtidig blev det i brevet tilkendegivet, at der var mulighed for at takke Dronningen ved en audiens.

Som ærkeroyalist lader man ikke den mulighed gå fra sig, så den 25. april begav jeg mig den korte tur over slotsgården til de kongelige repræsentationslokaler, hvor Dronningen holdt audiens for de 72 fremmødte ordensmodtagere.

Allerede ved indgangen tjekker hoffets personale de personlige oplysninger, der danner grundlag for Dronningen notater, og efter en kort ventetid blandt de fremmødte blev det min tur til at komme ind i det næste lokale. Her ligger hvide handsker til låns, og her fortæller hoffets venlige personale om, hvordan de næste 3 minutter forventes at foregå. Døren går op, man træder ind, bukker ved døren, går frem, bukker på ny og giver hånd.

Herefter forventes, at man ud over at takke for udnævnelsen så fortæller lidt om ens eget virke. Det gjorde jeg så – i enerum med Danmarks dronning. Så det lader vi blive i enerummet.

Efter 3 minutter konkluderede jeg, at Majestæten så ud til at have en travl formiddag foran sig, gav hånd og gik mod døren (ikke baglæns, som mange tror – adskillige ulykker har ændret den tradition). Endnu et buk og audiensen var slut for mit vedkommende.

Sikke en oplevelse – hvor er jeg heldig.

PS: En der også var heldig, var min folketingskollega NN, der til dagen havde skruet sig ned i et kjolesæt af noget ældre model.

Han var i forvejen lidt nervøs ved mødet med Majestæten, så det var godt, at personalet ved den allersidste briefing fik gjort ham opmærksom på, at han burde lyne sine bukser op!

Sandhedens time

Det er unægtelig vanskeligt at se lyspunkterne i Ruslands omfattende krigsforbrydelser mod befolkningen i Ukraine.

Og dog, flere og flere vestlige lande ser nu nødvendigheden i at stå sammen, eksempelvis har Finland og Sverige modvilligt måtte bryde årtiers neutralitetspolitik og banker nu på døren til NATO – det NATO, som frie demokratiske lande stiftede tilbage 1949, da jerntæppet var gået ned over Europa.

Men også indenlands begynder sandheden nu at vise sig i fuld belysning på den yderste venstrefløj. Enhedslisten, der er et sammenrend af Danmarks Kommunistiske Parti, Socialistisk Arbejderparti og Venstresocialisterne, har som bekendt utrolig svært ved at se fejl hos de gode gamle russiske venner, herunder ikke mindst hos Kammerat Putin. *"Nato er ikke et hak bedre"* og *"Ukraine har selv presset det russiske mindretal i landet"*, hed det fra medlemmer af partiets ledelse, da Rusland i februar invaderede Ukraine.

Nu suppleres disse udtalelser af endnu mere klar tale fra partiets nestor, Søren Søndergaard, MF og tidligere medlem af EU-parlamentet. Adspurgt på folketingets talerstol *om Enhedslisten mener, at Rusland er en trussel mod Europa*, svares klart og tydeligt: ”*GENERELT ER SVARET NEJ*” (se [her](#)).

Ikke noget under, at Statsministeren – der sidder nærmest talerstolen – helt impulsivt udbrød ”*What?*”.

Til orientering kommer udsagnet om, at Rusland ikke er en trussel, fra ordføreren for et parti, der fik 25 % af stemmerne i København ved det seneste kommunalvalg.

Anker Jørgensen – Version 2.0 ?

I Danmark har vi verdens højeste skattetryk. Fra vugge til død – og et pænt stykke ud på kirkegården.

Men vi har også et godt og velfungerende samfund, der kan tage hånd om folk, der kommer i nød. Spørgsmålet er så lige, om ikke vi snart alle sammen er kommet i nød – i hvert tilfælde deles der p.t. hjælpepakker og støtte ud i et helt uset omfang. Så er det støtte i form af covid-hjælpepakker, så er det kompensation for stigende gaspriser, stigende inflation, udskiftning af varmekilder og transportudgifter, osv., osv.

Med den ene hånd inddriver vi vanvittig høje skatter, og med den anden foretager vi omfattende uddelinger. Og hvem ved, måske skal der snart kompenseres også for stigende renter, stigende byggeudgifter, stigende.....?

Venstre er et liberalt parti, og samtidig er vi heldigvis også et socialt orienteret parti, der sikrer, at ingen efterlades på perronen. Men en gang imellem synes jeg at høre – også fra egen række – at der skal deles flere penge ud til flere mennesker. Så begynder jeg at blive bange for Anker Jørgensen version 2.0. – med en enorm regning tilbage i børneværelset.

De øvrige partier har skruet langt mere op for retorikken (hjælp til dem, der har mindst, mere til SU-modtagere, højere beskæftigelsesfradrag, særlig hjælp til børnefamilier og ikke mindst til pensionister osv.)

Måske skulle vi politikere på Christiansborg lige trække vejret en smule før den næste støtteordning sættes i søen – og samtidig glemme, at der snart er valg!

Ingers Parti

Mange spørger, om jeg ser noget til Inger Støjberg. Det gør jeg ikke, for hun befinder sig inden døre i Hadsund. Derimod taler jeg jævnligt med hende og benytter selvfølgelig lejligheden til at udfritte hende om fremtidsplanerne, nysgerrig som jeg er.

Her er der dog ikke meget at hente, når man som jeg dybest set gerne vil vide, om vi i fremtiden skal se "Liste I" på stemmesedlen.

Og derfor er mit vidensniveau – sagt ligeud – baseret på det rene gætteri.

Et efter min opfattelse særdeles kvalificeret gæt er, at Inger Støjberg springer ud med et nyt parti, efter at fodlænkestraffen er afsonet (ult. maj) – sikkert sammen med visse medlemmer fra Dansk Folkeparti, eksempelvis Thuesen Dahl og Skaarup.

Der skal i givet fald ske visse "reguleringer", og der skal skiftes mening på flere områder. Men her er man vel også godt i gang. Således lagde Inger i den forgangne måned i Ekstra Bladet afstand til dansk deltagelse i det europæiske forsvarssamarbejde. Det er nye toner fra den kant.

Velkommen til det danske bureaukrati

Den danske befolkning har budt de ukrainske flygtninge velkommen. Folketinget har med ekspresfart vedtaget den fornødne lovgivning, så de stakkels mennesker

kan få opholdstilladelse og komme i arbejde omgående. Arbejdsgiverne higer efter deres hjælp.

Men mange uger efter lovens vedtagelse stak det danske bureaukrati fortsat sit værste hoved frem. For en ting var, at de pågældende øjeblikkeligt var berettiget til opholdstilladelse, noget andet var at få den. Vi har nemlig ladet Staten stå for opholdstilladelsen.

Enhver, der har haft med det statslige Udlændingesservice at gøre, vil vide, at sagsbehandlingen er så ufattelig langsom, at der automatisk skabes mennesker, der bliver afhængige af systemet – dvs. statslig forsørgelse – alt imens de venter. Ikke flygtninge, der kan få lov at forsørge sig selv. Det er ganske udansk.

Efter et voldsomt pres fra Venstre (se bl.a. [i Nordjyske](#)) er det nu lykkedes at få Udlændingeministeren til at ændre loven, således at man straks får mulighed for at arbejde, så snart ansøgningen er indleveret.

Af 20.000 ansøgninger er der givet opholdstilladelse til 5.000. Ingen afslag. Så den nye ordning ligger da lige til højrebænet.

Økonomisk svindel stiger voldsomt

Et af de områder, som de seneste regeringer har forsømt at prioritere, er politiet. I særdeleshed politiets indsats overfor økonomisk kriminelle.

Dagligt modtager jeg henvendelser fra folk, som er blevet snydt ved køb på nettet, ved brug af NemID, ved investering i Bitcoin osv, osv. Hertil kommer de rigtig store sager, der bl.a. har været omtalt i JP, eksempelvis moms karuseller, hvor vi taler om velkendte svindlersyndikater, der lænser statskassen for flere hundrede millioner.

Fælles for disse sager – store som små – er, at politiet har svært ved at afse ressourcer til effektiv efterforskning. Herudover er det mit klare indtryk, at champagnepropperne ikke sprænger hos det lokale politi, når man modtager en sag om økonomisk kriminalitet. Fra centralt hold, dvs. hos "Bagmandspolitiet", eller det der

nu hedder NSK, stiger sagsbunkerne i betænkeligt omfang tillige med, at antallet af sager, der opgives er ligeledes kraftig stigende.

Danmark er ved at udvikle sig til et eldorado for økonomisk kriminelle. Bl.a. derfor har jeg alt for ofte Justitsministeren i samråd mhp. at redegøre for status og udviklingen, der bestemt ikke synes at afholde nye "prospekts" fra at prøve lykken som svindler.

Allersenest har jeg skrevet en kronik i Berlingske (12.4.22) (se [her](#)), som jeg kan anbefale interesserede at læse. Her foreslår jeg bl.a. a) flere efterforskere, b) udlistering til revisionsfirmaer af efterforskning af svære økonomiske sager, c) efterforskningsudgifter skal pålægges den dømte (i dag er det kun forsvarersalær) og ikke mindst d) et væsentligt højere præventiv strafniveau for den, der er så uheldig at blive efterforsket og dømt.

Hvad sidder du egentlig og laver for tiden?

Jeg kommer ikke til at ligge i hængekøjen i den nærmeste fremtid. Af forskellige årsager er der således fremsat rigtig mange forslag på retsområdet til behandling inden midten af juni.

Hvorfor så alt det javværk? Kunne man ikke vente til efter sommerferien og så få måske lidt bedre tid til at undgå "lovsjusk"? Umiddelbart er svaret ja, men fakta er nok, at såvel regeringen som oppositionen gerne vil have profileret sig med så mange gode forslag som muligt i folketingsalen, for tænk nu, hvis fru Frederiksen pludselig trykker på knappen.

For mit vedkommende kommer jeg i folketingsalen den næste måned til at beskæftige mig med følgende forslag på retsområdet: (L står for lovforslag fra regeringen, B for beslutningsforslag fra oppositionen)

B 58 om udarbejdelse af en national handlingsplan mod racisme og diskrimination

B 115 om mindre diskrimination i nattelivet

B 119 om tiltag mod diskrimination i nattelivet

B 124 om straffen for besiddelse af signal- og gaspistoler

B 144 om at indføre en bestemmelse om ydmygelsesvold i straffeloven

- B 146 om legalisering af cannabis i en 5-årig prøveperiode
- B 149 om bedre datasikkerhed og dataetik
- B 150 om rettigheder for terrorofre
- B 154 om ligestilling mellem politiveteraner og veteraner fra forsvaret
- B 157 om beslutningskompetence vedrørende elektronisk fodlænkeafsoning
- B 158 om udbud af Kammeradvokatens arbejde
- B 161 om fratagelse af motorkøretøjer fra bandekriminelle
- B 167 om retskrav på erstatning til ofre for en terrorhandling begået i udlandet
- B 171 om forbrugerbeskyttelse mod svindel med NemID og MitID
- B 173 om at sikre bedre vilkår for anonymisering af danske politibetjente
- B 186 om at afskaffe strafabatten i voldtægtssager
- L 140 om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen
- L 156 om antallet af højesteretsdommere, m.v.
- L 162 om styrket indsats mod utryghedsskabende adfærd og kriminalitet
- L 166 om udbredelsen af terrorrelateret indhold online (TCO)
- L 180 om flerårsaftale for kriminalforsorgens økonomi 2022-2025
- L 181 om ændring af konkursloven
- L 182 om effektivisering af straffesagskæden m.v.
- L 183 om materiale til undersøgelsen af Scandinavian Star
- L 184 om udvidelse af området for krænkelsergodtgørelse m.v.
- L ? om Det Centrale Dna-profilregister og Det Centrale Fingeraftryksregister

Oprustning eller nedrustning?

Jeg skal love for, at det aktuelle russiske overfald på Ukraine får partiernes retorik sat på en prøve. Enhedslisten er et kapitel for sig selv, men også De Radikale har nu fået forklaringsproblemer, efter at man i årtier har haft et klokkeklart partiprogram med udtrykkelig angivelse af, at partiet går ind for nedrustning.

Partiets landsformand understreger således overfor Politiken (2.4.22), at De Radikale fortsat går ind for nedrustning. Den undrende journalist henviser herefter til, at partiet også må gå ind for oprustning, henset til, at man netop havde tiltrådt forliget om en kraftig udvidelse af forsvarsbudgettet (til 2% af BNP). Det bekræfter landsformanden så og bekræfter ligeledes, at kompromisset om de 2 % sådan set bliver en parentes i den radikale historie, hvor man i en periode går ind for oprustning, men herefter går man igen ind for nedrustning (!).

Såre enkelt.

Kirke-politik

Omkring 75 % af danskerne er medlemmer af folkekirken. Tallet har desværre været dalende over mange år, og det er efter min opfattelse trist.

Men der skal måske også en gang imellem lidt selvransagelse til.

Når flere af landets biskopper i den forgangne måned har følt sig kaldet til at kommentere planerne om et modtagelsescenter for flygtninge i Rwanda, så er der grund til at understrege, at de pågældende vil være velkomne i ethvert parti og her søge at påvirke Danmarks udlændingepolitik. Men det er efter min opfattelse ikke kirkens opgave at blande sig i indviklede politiske beslutninger i et demokratisk opbygget samfund. Og når man optræder "som biskopper", ja så optræder man på kirkens vegne, som var det direkte fra prædikestolen. Her dog ikke med en løsning, men med en "ikke-løsning" på et af de senere årtiers mest komplicerede politiske områder.

Men der er også lys i mørket. Vor nye biskop for Aalborg Stift, Thomas Reinholdt Rasmussen, ønsker ikke at deltage i debatten om udlændingepolitikken. Som han helt korrekt udtaler, så er politik aldrig et valg mellem det gode og det onde. Hvis det var det, så var det jo ingen sag at føre politik.

Bedre kan det ikke siges.

Med venlig hilsen

Preben Bang Henriksen